

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5319/2019
17.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Невенка Пиштињат, адвокат из ..., против туженог ОДС „ЕПС Дистрибуција“ ДОО Београд, Огранак „Електродистрибуција“ Зрењанин, ради утврђења, чинидбе и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1637/19 од 11.07.2019. године, у седници одржаној 17.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1637/19 од 11.07.2019. године, као о изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1637/19 од 11.07.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину П 206/18 (2015) од 05.11.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је ништав обрачун неовлашћено утрошене електричне енергије туженог број Р-21 ЦН од 29.12.2014. године у периоду од 23.12.2013. године до 23.12.2014. године у износу од 359.928,34 динара, да се утврди да је потраживање туженог према њему по обрачуну неовлашћено утрошене електричне енергије број Р-21 ЦН од 29.12.2014. године у периоду од 23.12.2013. године до 23.12.2014. године у износу од 359.928,34 динара застарело, да се обавезе тужени да у року од 24 часа и под претњом принудног извршења успостави несметану испоруку електричне енергије у пословном простору, власништво тужиоца, који се налази у ... у ул. ..., прикључењем корисничког струјног сата на бројилу број ... претплатнички број ... на електродистрибутивну мрежу под претњом извршења, као и да се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде материјалне штете – изгубљене добити због немогућности издавања пословног простора у закуп у периоду од 01.04.2015. године до 05.11.2018. године исплати 6.600,00 евра у динарској противредности по средњем курсу НБС на дан исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова поступка плати 8.499,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1637/19 од 11.07.2019. године, ставом првим изреке, жалба тужиоца је одбијена и првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, на основу члана 404. став 1. ЗПП.

Врховни касациони суд је на основу члана 404. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 87/18), оценио да ревизија тужиоца није изузетно дозвољена.

Чланом 404. став 1. ЗПП, прописано је да ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Тужилац је тужбом тражио да се утврди да је ништав обрачун неовлашћено утрошене електричне енергије за његову непокретност од 29.12.2014. године, да је потраживање туженог према обрачуну неовлашћено утрошене електричне енергије од 29.12.2014. године за период од 23.12.2013. године до 23.12.2014. године застарело, да се обавезе тужени да изврши успоставу испоруке електричне енергије за његову непокретност и да се обавезе тужени да му исплати накнаду штете због изгубљене добити за период од 01.04.2015. године до 05.11.2018. године, због немогућности издавања непокретности у закуп. О овим затхевима тужиоца, нижестепени судови су одлучили уз примену материјалног права Закона о енергетици, Уредбе о условима испоруке и снабдевања електричном енергијом („Службени гласник РС“, бр.63/2013 и 91/2018) и Закона о облигационим односима, при томе имајући у виду да је тужилац власник предметне непокретности и да је био регистрован као корисник електричне енергије за ту непокретност код туженог, а одлуке нижестепених судова су у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, са којих разлога је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 25.12.2015. године, а вредност предмета спора означена у тужби је 500.480,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору и да вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд утврдио да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

Са напред наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић